

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 168/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... , чији је пуномоћник Марко Томовић, адвокат из ... , против туженог „Swisslion Group“ ДОО Београд, раније „Swisslion“ ДОО Нови Сад - Бечеј, чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из ... , ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1600/24 од 16.10.2024. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1600/24 од 16.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1600/24 од 16.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П1 195/19 од 15.04.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу исплати: и то на име неисплаћене новчане накнаде на име обављања привремених и повремених послова за период јун и јул 2016. године, на име неисплаћене увећане зараде за рад ноћу за период од 05.09.2016. године до 30.06.2018. године, на име неисплаћене увећане зараде за прековремени рад за период од септембра 2016. године закључно са јуном 2018. године, на име неисплаћене увећане зараде за рад на дан државних празника за период од 05.09.2016. године до 30.06.2018. године на име мање исплаћених дневница за службена путовања у земљи за период од 01.07.2017. године до 30.06.2018. године појединачног износа са законском затезном каматом у висини на начин ближе одређен овим ставом изреке. Ставом другим изреке обавезан је тужени да у корист тужиоца уплати допринос за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду ПИО, за период од 05.09.2016. године до 30.06.2018. године, према основици коју чини зарада тужиоца из става 1. изреке пресуде. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 288.100,00

динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате док је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате од дана пресуђења до извршности пресуде одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1600/24 од 16.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Горњем Милановцу П1 195/19 од 15.04.2024. године у ставу 1. изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати на име увећане зараде за прековремени рад и рад на дан државних празника појединачне месечне износе са законском затезном каматом у висини и на начин одређен овим делом изреке пресуде. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става 1. изреке којим је тужени обавезан на исплату тужиоцу неисплаћене новчане накнаде на име обављања привремених и повремених послова, увећане зараде за рад ноћу, мање исплаћених днвеница за путовања у земљи и зараду у ставу 2. изреке и обавезујућем делу става 3. док је предмет укинут у преосталим деловима и враћен истом суду на поновно суђење.

Против става првог правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). У другом ставу истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/2011, 49/2013 – УС, 74/2013 – УС, 55/2014 и 87/2018, 18/2020, у даљем тексту ЗПП), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана. Предмет одлучивања у овој правној ствари је неисплаћена накнада на име обављања привремених и повремених послова, за рад ноћу и прековремени рад. У конкретном случају не постоји потреба уједначавања судске праксе (разлог на коме тужени заснива посебну ревизију), јер побијана пресуда не одступа од судске праксе – одлука овог суда донетих у сличној чињеничноправној ситуацији за не исплату назначених зарада по тим основима. Тужени не доставља правноснажне судске одлуке којима је евентуално одлучено на другачији начин у односу на одлуку у овој правној ствари. Не постоји потреба ни за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити потреба за новим тумачењем права.

Стога је одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3. ЗПП).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа. У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање. Правно дејство ове посебне норме искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због преиначене првостепене пресуде, у смислу одредбе члана 403. став 2. тачке 2. ЗПП, имајући у виду да предмет спора није заснивање, постојање нити престанак радног односа.

Тужба у овој правној ствари је поднета 13.11.2017. године. Вредност спора побијаног дела у овој правној ствари опредељена је на 400.000,00 динара, па како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то произилази да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић